

[Handelsministeren.]

man stillede dem ugunstigere med Hensyn til Raffineringen af indført Raasukker, skulde tvinges til at give Roedyrkerne mere for deres Roer, bygger paa en fejl Opfattelse. Jeg er ikke i Stand til at sige, hvad Sukkerfabrikkerne tjener paa Raffineringen, men det forekommer mig fuldkommen utænkeligt, at De danske Sukkerfabrikker skulde indstille sig paa at raffinere Sukker paa en lille Del af deres Fabrikker; deres Raffinaderi er jo en meget lille Virksomhed i Forhold til alle deres store Sukkerfabrikker, hvori der er bundet mægtige Kapitaler. Det forekommer mig at være helt ved Siden af at indleve sig i den Forestilling, at Sukkerfabrikkerne skulde kunne indlade sig paa hverken for et Aar eller for en længere Periode at lade alle deres store Fabrikker helt eller delvis staa stille, medens de indstillede sig paa en Raffineringsvirksomhed, der var meget begrænset, og som i hvert Fald for De danske Sukkerfabrikkers Vedkommende ikke kan foregaa uden Konkurrence.

De danske Sukkerfabrikker er jo ikke ene om at raffinere Sukker her i Landet; der findes, som bekendt, et Selskab, ganske uafhængigt af De danske Sukkerfabrikker, som ogsaa raffinere Sukker, og desuden er det jo ikke noget, der er forbeholdt hverken den ene eller den anden, at raffinere Sukker, det staaar enhver frit at bygge en Raffineringsanstalt. Jeg tror, man er helt forkert indstillet overfor dette Raffineringssspørgsmaal, og jeg tror ikke, man vil kunne opnaa noget virkeligt i Retning af at skaffe Sukkerroedyrkerne bedre Priser for deres Roer derved, at man praktisk talt stiller sig paa det Standpunkt, at det bliver umuligt at raffinere Raasukker indført fra Udlandet.

Da jeg ikke kan gaa ind paa at modtage noget Punkt af det Ændringsforslag, Udvalgets Mindretal har stillet, skal jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger og anbefale at stemme for Flertallets Ændringer og at stemme imod Mindretallets.

Ligeledes anbefaler jeg naturligvis at stemme imod det Ændringsforslag, der er stillet af Retsstatspartiets 3 ærede Medlemmer. Det er det besynderligste Ændringsforslag, jeg nogen Sinde har set fremsat i Rigsdagen, navnlig naar man tager i Betragtning den Motivering, Ordføreren for Ændringsforslagsstillerne har givet. Han siger, at alle, der vil slutte sig til Frihandeltanken, bør stemme for dette Ændringsforslag. Og hvad gaar saa dette Ændringsforslag i Realiteten ud paa? Det gaar i Realiteten ud paa mere end at fordoble den

nuværende Beskyttelse. Nu vil det ærede Medlem naturligvis sige: Ja, men derefter, naar vi har faaet denne kolossale Toldforhøjelse gennemført og haft den i det Aar, hvorom der her er Tale, saa begynder vi at sætte Beskyttelsen ned. Ja, jeg har nok set, hvorledes dette Ændringsforslag, § 2, er formuleret; men det, der er det reelle i Sagen, det er dette, at Retsstatspartiet uden videre foreslaar at fordoble, ja, mere end fordoble den Toldbeskyttelse, der er for Sukkerproduktionen her i Landet. Det er det reelle i Sagen, alt det andet er Udenomsnak, som kun kan tjene til at forvirre Begreberne; og derfor maa jeg naturligvis ogsaa anbefale Tingets ærede Medlemmer at stemme imod dette Ændringsforslag.

Til det ærede Medlem Hr. Hendriksen skal jeg sige, at jeg beklager, han ikke har kunnet følge Flertallet i dets Henstilling. Jeg synes, det havde været en Fordel for mig som Minister, om hele Flertallet havde staaet bag denne Henstilling om at forhøje Prisen fra 32 til 32½ Ø., idet jeg nemlig saa vilde have staaet noget stærkere overfor Sukkerfabrikkerne, naar jeg skal føre Forhandlinger med disse.

Det er klart, at jeg vil stille mig saa imødekommende, som Forholdene gør det nødvendigt, overfor Krav om Indførsel af Rørsirup. Jeg tror heller ikke, der kan være nogen Vanskelighed ved at tilfredsstille alle berettigede Krav i saa Henseende, ligesom jeg naturligvis ikke paa nogen som helst Maade vil lægge mig i Vejen for, at den legitime Transithandel, som vi hidtil har haft, kan fortsætte uhindret af Ordningen.

Det er ogsaa en Forudsætning, at de Eksportvirksomheder her i Landet, der bruger Sukker, altsaa Mælkekondenseringsfabrikkerne, kan faa Lov til at indføre deres Sukker selv til de Priser, de kan købe det til. Disse Virksomheder berøres altsaa overhovedet ikke af Ordningen.

Hvad derimod den øvrige Industri angaar, navnlig den, der er baseret paa at forsyne Hjemmemarkedet, skulde der efter de Forhandlinger, jeg har ført med Sukkerfabrikkerne, være Mulighed for, at den kan faa sit Sukkerforbrug dækket til Priser svarende til de Priser, der skulde betales, hvis man ikke havde haft nogen Sukkerordning. Men jeg gør udtrykkeligt opmærksom paa, hvad for øvrigt det ærede Medlem Hr. Hendriksen selv har bemærket, at jeg tror, man maa indstille sig paa, at Indførsel af Sukker til disse Virksomheder maa ske gennem Sukkerfabrikkerne, for at man kan have den nødvendige Kontrol